

Endelig må jeg så sige, ja . . . nej, jeg vil ikke sige mere.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Ja, man kan sige meget om hr. Anders Fogh Rasmussen, men en debat kan han da i hvert fald få i gang herinde, det skal jeg love for, og underholdningsværdien er heller ikke helt ringe.

Jeg hæftede mig nu lidt specielt ved de udenrigspolitiske afsnit, for den dynamik, som jeg forstod at hr. Anders Fogh Rasmussen mente at hans parti og de, som han i øvrigt følte sig beslægtet med, ville kunne udøve, var ikke just det, der fremgik af bemærkningerne om det udenrigs- og sikkerhedspolitiske. Der var nærmest sådan lidt antikveret, støvet over de betragtninger. Jeg mente, jeg havde hørt dem for en 10 års tid siden. Da kunne man sige sådan noget under den kolde krig.

Og for nu at sikre mig, at det ikke er mig, der har misforstået noget, har jeg alligevel væbnet mig med et skrift, som jeg da i hvert fald må opfatte som temmelig lodigt, hvorfra jeg ikke kan lade være med at læse en lille bid op for hr. Anders Fogh Rasmussen. Hvis nogen skulle være i tvivl, så er det den redegørelse, som Det Sikkerheds- og Nedrustningspolitiske Udvalg netop har udsendt om dansk sikkerhedspolitik. Der skriver man på side 259 under overskriften »Militære trusler«, og det går jeg ud fra er noget, der interesserer hr. Anders Fogh Rasmussen, det var så vidt jeg forstod i det nabolag, vi var:

»Der kan efter Sovjetunionens opløsning og Warszawapagtens ophævelse i 1991 ikke længere siges at eksistere konkrete militære trusler mod Danmarks sikkerhed fra stater i Østersøområdet. Dette er en i Danmarks nyere historie positiv og uvant situation, som adskiller sig stærkt fra det billede, der stort set var gældende i mere end 100 år, fra 1850'erne til 1980'erne.«

Nu har jeg fuld respekt for hr. Anders Fogh Rasmussen, som ikke til daglig beskæftiger sig med udenrigs- og sikkerhedspolitik; det er et svært område, der sker mange ting, men alligevel – at man skulle have overset, at Warszawapagten er blevet ophævet, eller at Sovjetunionen har opløst sig selv, og at der i går blev indgået en samarbejdsaftale med Rusland, det synes jeg måske alligevel er lige stærkt nok. Derfor vil jeg gerne spørge hr. Anders Fogh Rasmussen: Er det, fordi hr. Anders Fogh Rasmussen simpelt hen er uenig i SNU's betragtninger?

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Jeg må sige – som flere andre har været inde på – at jeg oplevede også hr. Anders Fogh Rasmussens indlæg virkelig som en stemme fra fortiden. Det kan godt være, hr. Anders Fogh Rasmussen synes, vi andre er gammeldags, og at vi er lidt stivsindede i det og har nogle principper, vi nødigt vil vige fra, men jeg skal love for, at der heller ikke var megen fornyelse i hr. Anders Fogh Rasmussens indlæg. Det var gammelliberalisme, og så var det krigstruslen fra Øst, der var hovedtemaerne i indlægget.

Det gav jo anledning til en lang række bemærkninger om, hvordan vi overhovedet fra Socialdemokratiets side kunne drømme om at holde den dør åben, at der kunne være tale om at snakke bl.a. finanslov for 1996. Der vil jeg gerne sige, at vi afskærer ikke nogen fra forhandlinger omkring finansloven for 1996 på nuværende tidspunkt, det har finansministeren også været inde på – på ingen måde.

Men hvis hr. Anders Fogh Rasmussen tror, at en finanslovforhandling for 1996 kan munde ud i, at vi forringer orlovsordningen for uddannelse, så tager han fejl. Det gør vi ikke. Der er klart elementer i det, hr. Anders Fogh Rasmussen har sagt i dag, som er totalt uspiselige set fra Socialdemokratiets side, og vi sætter heller ikke de gevinster, der er nået på miljøet, på det sociale område, på udligningsordning osv. over styr for at lave en finanslovaftale med hr. Anders Fogh Rasmussen.

Men nu er det jo sådan, at dette er en afslutningsdebat, og der bliver sagt mange ting. Når først vi når frem til forhandlingerne, kan det jo godt være, tonerne alligevel bliver mere realistiske.

Jeg kan heller ikke lade være med at sige, at jeg synes, det er en frækhed over for de ledige, at hr. Anders Fogh Rasmussen peger på, at man nu skulle spare nogle penge på dagpengeområdet ved, at der skulle være effektive rådighedsregler. Nu skulle folk virkelig stå til rådighed.

Tænk, jeg synes virkelig, det er en frækhed. Rådighedsreglerne er meget vidtgående; de er også strammet op. Administrationen er strammet op her for ganske nylig. Det er noget, hr. Anders Fogh Rasmussen selv har stemt for. Vi har lige set en opgørelse fra Arbejdsmarkedsstyrelsen om, hvor få der i virkeligheden afviste at tage arbejde, da de blev anvist arbejde. Jeg synes simpelt hen, det er en frækhed, at man bliver ved med at tegne det billede af ledige, at